

Către
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Subsemnații **KAPCZA MIKOLT KRISZTINA** și **MARIN GABRIEL** prin av. **KAPCZA MIKOLT KRISZTINA** cu domiciliul ales pentru prezenta procedură în Cluj-Napoca, la Cab. av. **KAPCZA MIKOLT KRISZTINA** str. Muncitorilor nr. 24 ap. 6, tel./fax: 0264-414069, 0745-645835, email: kapcza@yahoo.com în baza art. 5 c. pr. civ și 997 c. pr. civ, depunem prezenta

CERERE DE EMITERE
A UNEI ORDONANȚE PREȘEDINȚIALE

împotriva pârâților:

- **GUVERNUL ROMÂNIEI** reprezentat de prim-ministru, cu sediul în București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sector 1, 011791; e-mail: drp@gov.ro, Telefon: 021 314 34 00 - interior 1903, Fax: 021 313 98 46.

- **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE, prin DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ**, cu sediul în Piața Revoluției nr. 1 A, sector 1, București, telefon: 021 264 87 07, fax: 021 264 87 40, e-mail: dgi_secretariat@mai.gov.ro

- doar pentru a preveni amânări inutile raportate la o eventuală cerere de intervenție.

solicitând:

1. - anularea în întregime a HG nr. 826 din 5 august 2021 – privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 11 august 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

2. – în subsidiar anularea parțială a oricăreia dintre măsurile de mai jos

- anularea stării de alertă pentru județul Cluj

- anularea - Anexei 2 art. 2 privind carantinarea

- Anexei 2 art 4 – raportat la Anexa 3 art 1 pct 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 26, privind condiționarea participării la diferite evenimente de vaccin sau test

3. să dispună încetarea stării de alertă.

4. – subsemnata **KAPCZA MIKOLT KRISZTINA** – solicit daune morale în sumă de 1000 lei.

Solicităm judecarea și în eventualitatea lipsei noastre de la dezbateri.

Solicităm fixarea unui termen scurt raportat la specificul actului atacat.

Admisibilitatea ordonanței președențiale:

Ordonanța președențială este singura procedură care corespunde cerințelor principiului accesului efectiv la justiție în situația de față.

În vederea asigurării efectivității accesului la justiție – raportat și la Art. 126 al. 6 din Constituție– care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative, Art. 5 și 6 c. pr. civ., Art 6 CEDO solicităm **fixarea unui termen de urgență**, care să aibe în vedere caracterul aparent temporar al HG – și citarea părților prin e-mail: drp@gov.ro sau telefon: 021 314 34 00.

În acest sens, invocăm **hotărârile pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene: în cauza Simmenthal** (cauza C-106/77) și **în cauza Filipiak** (cauza C-314/08)

*„Instanța națională care trebuie să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile de drept comunitar are obligația de a asigura efectul deplin al acestor norme, **înlăturând, dacă este necesar, din oficiu aplicarea oricărei dispoziții contrare a legislației naționale, chiar ulterioare, fără a fi necesar să solicite sau să aștepte înlăturarea prealabilă a acestora pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional.**”*

Termenul rezonabil și principiul celerității impune în cauza de față fixarea termenului cel mai scurt posibil.

Învederăm instanței că **prin Decizia CCR 392/2021** s-a constatat neconstituționalitatea art. 72 alin. (1) din Legea nr. 55/2020 raportat la art. 42 alin. (3)

din OUG nr. 21/2004.

Din considerentele Deciziei CCR nr. 392/2021 Curtea Constituțională a statuat că:

- Legea nr. 55/2020 încalcă dreptul de acces la instanță deoarece nu reglementează o procedură al cărei conținut să fie ușor identificabil, clar și previzibil sub aspectul consecințelor și care să asigure posibilitatea soluționării cauzelor în regim de urgență, într-un termen foarte scurt, astfel încât hotărârile pronunțate să fie apte să înlăture în mod concret și eficient consecințele actelor administrative atacate, în perioada în care acestea produc efecte;
- aplicarea procedurii de judecată reglementate de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 ar face imposibilă pronunțarea unei hotărâri într-un termen mai scurt de 30 de zile, astfel încât efectele acestei hotărâri nu ar fi apte să înlăture în mod concret consecințele actelor administrative emise în temeiul Legii nr.55/2020;
- Art. 72 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 21 și art. 52 alin. (1) din Constituție.

Potrivit **art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992** "*Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.*"

Drept urmare, pentru a mi se permite dreptul de acces efectiv la instanță garantat de art 21 din Constituție și a se analiza fondul plângerii mele împotriva HG nr. 826/2021 și stării de alertă solicit instanței să aplice, **numai din punct de vedere procedural, dispozițiile privind procedura ordonanței președințiale reglementate de art. 997-1001 C.pr.civ.**

Aceasta deoarece potrivit dispozițiilor **art. 5 alin. (1) și (2) C.pr.civ.** judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor de judecată, iar potrivit art. 2 al art 5 C.pr.civ. judecătorul nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

Astfel, având în vedere faptul că nu este reglementată o procedură urgentă prin care să se analizeze acțiunile promovate împotriva Hotărârilor de Guvern prin care se prelungeste starea de alertă sau acțiunile prin care se solicită încetarea stării de alertă, sunt incidente dispozițiile art. 5 alin (3) C.pr.civ., cea mai apropiată procedură reglementată în legislația României prin care mi se poate respecta accesul efectiv la instanță fiind procedura

Ordonanței președințiale.

Însuși actul al cărei anulare se cere este unul vremelnic, astfel că vremelnicia caracteristică ordonanței președințiale nu este afectată.

Motive

Preambul:

Emiterea HG. 826/2021 s-a făcut potrivit notei de fundamentare potrivit art 3, 4, 6 și art. 71 al. 1 din Legea 55/2020 „ *pentru prevenirea și combaterea pandemiei de Covid 19*”.

Observăm pentru început: că nici una dintre condițiile legale menționate nu sunt îndeplinite: neexistând cumulativ cerințele de:

- amploare a situației de urgență -manifestarea generalizată, (în toată țara incidența este de sub 1 la mie)

- intensitatea situației de urgență, viteză de evoluție (ea este în scădere)

-insuficiența capacităților de răspuns (sunt 940 de cazuri în toată țara! a 20 de milioane de locuitori).

1. Argumentele în favoarea anulării actului administrativ: în întregime sau doar pentru județul Cluj.

În ce privește admisibilitatea prezentei cereri, arătăm ca aceasta este conferită prin Decizia Curții Constituționale pronunțată în data de 8 iunie 2021, care a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 (1) din Legea 55/2020, constând ca „dispozițiile prezentei legi se completează cu reglementările de drept comun în materie” criticând ~~așadar~~ inexistența termenelor rapide pentru atacarea în contencios administrativ a actelor normative.

În momentul de față apare cu evidență, că starea de alertă se menține doar

pentru a se exercita o presiune pentru vaccinare, o impunere a vaccinării în mod indirect – în condițiile care aparent se afirmă că ea este opțională!

Or un asemenea comportament se constituie în mod vădit într-un abuz de putere evident, care poate fi înlăturat rapid doar prin suspendarea actului.

2. Legea nr. 55/2020 nu prevede o procedură de atac a actelor normative emise în baza acestei legi. Din acest motiv, pentru a ni se permite dreptul de acces la instanța națională, respectiv dreptul la un recurs efectiv și analiza pe fond a plângerii noastre privind încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale HG nr. 826/2021, solicităm instanței înlăturarea normelor interne care nu permit dreptul de acces la instanță într-un termen optim pentru analiza efectivă și cu celeritate a cererii (conform art. 20 și art. 148 alin 2 din Constituției României, art. 3, 4 și 6 Cod Procedură Civilă) și aplicarea directă și prioritara a următoarelor norme din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și din dreptul comunitar:

Art. 47 - Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene:

"Orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o **cale de atac** eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul articol.."

Art. 13 - Dreptul la un remediu efectiv din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

" Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se **adresa efectiv unei instanțe naționale**, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale."

Art. 6 – Dreptul la un proces echitabil din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

"1. Orice persoană are dreptul la **judicarea cauzei sale** în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, **de către o instanță** independentă și imparțială, instituită de lege, **care va hotări fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.**"

Art. 52 - Întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor din Carta

Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene

“(1) Orice **restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților** recunoscute prin prezenta carte trebuie **să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți**. Prin respectarea **principiului proporționalității**, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt **necesare și numai dacă răspund efectiv** obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

“(3) În măsura în care prezenta carte conține **drepturi ce corespund** unor drepturi garantate prin **Convenția europeană** pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, **înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de convenția** menționată. Această dispoziție nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă.”

Art. 54 - Interzicerea abuzului de drept din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene

Nici una dintre dispozițiile prezentei carte nu trebuie să fie interpretată ca implicând vreun drept de a desfășura orice activitate sau de a îndeplini orice act îndreptat împotriva oricărui dintre drepturile și libertățile recunoscute prin prezenta carte sau de a le impune restrângeri mai ample decât cele prevăzute prin prezenta carte.

3. Fondul cauzei:

Observăm împrejurarea că în prelungirea repetată pe bandă rulantă a stării de alertă cu peste 1 an. Guvernul nu a prezentat niciodată nici un criteriu obiectiv, previzibil, clar care să circumscrie pretinsa stare de „pericol” absolut necesară instituirii și menținerii stării de alertă. Astfel – ea contravine art. 53 din Constituție (- având în vedere că în starea de alertă se restrâng drepturi fundamentale) și art. 2 lit. a, b, c, d, din OUG 21/2004 potrivit căreia starea de urgență/alertă trebuia să fie:

- eveniment excepțional
- cu evoluție necontrolată
- intensă (cu viteză de evoluție)
- imprevizibilă

Prin urmare este în mod vădit încălcată proporționalitatea și necesitatea, ca și condiție constituțională de restrângere a exercitării unor drepturi!

În momentul de față evoluția pandemiei nu mai este ceva imprevizibil, cum era la

debutul pandemiei. Acum se pot face previziuni, aprecieri cu privire la modalitatea de gestionare și control al pandemiei, astfel că măsurile nu mai au caracter de urgență.

În consecință recurgerea guvernului la prelungirea repetată a stării de urgență bazat pe același motiv, se constituie într-un exces de putere care trebuie sancționat de justiție.

Menținerea în continuare a măsurilor ce restrâng drastic drepturi fundamentale contravine în mod flagrant Art. 53 din Constituție, nu este nici proporțională, nici necesară raportat la situația concretă din acest moment, și nu a fost nici la instituire.

Mai mult starea de alertă se menține prin prelungiri lunare fără să existe vreun studiu, raport serios documentat raportat la situația concretă, din momentul prelungirii (se preiau tot timpul aceleași argumente de acum 1 an!).

Iar „menținerea” stării de alertă la care asistăm raportat la dispoziția art. 1 și 5 din HG – este una vădit abuzivă!

4. Condiționarea participării la evenimente, activități, nunți, petreceri de prezentarea dovezii de vaccinare, test PCR, test antigen sau trecerea prin boală este vădit discriminatorie și în consecință nelegală.

Aceasta încalcă – art. 16 – egalitatea în drepturi – art. 22 – art. 23 – art. 25; art. 26, art. 33 – art. 34 din Constituție – fiind în contradicție și cu tratatele internaționale care interzic discriminarea, și consacră consimțământul liber cu privire la orice intervenție medicală asupra propriei persoane.

Se încalcă fragrant și art. 1 și 2 din OG. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Azi, s-a ajuns ca discriminarea să fie regula după care un om are acces la viața socială, iar normalitatea unei vieți sociale a devenit excepția?

Ne întrebăm, cu ce răspunde statul față de plătitorii de impozite și de taxe care au o altă opțiune decât imunizarea prin vaccinare? Cu ușile închise ale instituțiilor de stat, de cultură și de sport, pe care ei înșiși le întrețin?

Un alt aspect de discriminare expresă, este legat de neluarea în considerare a „imunizării”, prin căi naturale, prin trecerea prin boală a unui număr de 1.043.604 cetățeni și alții pe alte căi naturale și în plus cei care sunt imuni la aceasta boală, cetățeni pentru care nu se recunoaște realitatea unui risc scăzut de infectare sau transmitere a acestui virus, **acești cetățeni neavând numărându-se printre cei ce nu**

beneficiază de libertatea socială, precum cei nevaccinați.

Prevederile criticate constituie în mod vădit o presiune privind exercitarea unui drept într-un anumit fel, cea ce se constituie într-un abuz de putere evident.

În momentul în care se recunosc mai multe drepturi celor vaccinați, se produce discriminare, prin golirea de conținut a dreptului la opțiune, a libertății de a te vaccina sau nu . În consecință se impune indirect vaccinarea, golirea de conținut dreptului însuși **și conditionarea de a te vaccina de a avea acces la „libertatea sociala „ nevaccinatul fiind exclus de la aceasta .**

Codul de la Nürnberg, a declarat că sunt necesare consimțământul voluntar explicit al pacienților pentru experimentarea umană, iar vaccinul este în prezent experimental .

Exercitarea potrivit scopului său, a acestui drept (de a dispune de propria persoană) nu poate crea nimănui vreun prejudiciu, neajuns sau privilegiu –

Încercarea de a impune, a forța o opțiune în acest sens (prin prevederea în lege a unor avantaje), înseamnă încălcarea clară a acestui drept.

Prevederea în sensul testării este și ea discriminatorie, fiind absurd să impui oricărei persoane să se testeze din 3 în 3 zile, contra unor costuri considerabile, și punându-l în acest fel într-o poziție de netă inferioritate față de cei vaccinați **și obligând nevaccinatul să plătească taxe suplimentare ca să beneficieze de „normalitatea unei vieți sociale „.**

În momentul de față , constatam că vaccinarea nu mai este măsură de prevenție a unei boli infecțioase, deci o măsură medicală, și nu mai este folosită conform scopului său! ci ca o condiționare a redării libertăților și drepturilor cetățeanului, ca și când acesta ar fi un dar al statului mărinimos!

Asadar, separarea cetățenilor vaccinati de cei nevaccinati, este inutila, cat timp exista sansele, chiar si infime, ca cetatenii vaccinati sa contracteze boala și să o transmita catre altii, și care golește de conținut dreptul de opțiune liberă privind vaccinarea, impunând în mod indirect obligația de vaccinare.

Justificarea obiectivă rezonabilă pentru diferența de tratament este dificil de susținut. Sănătatea publică poate fi, în principiu, un motiv pentru a impune anumite restrângeri ale drepturilor fundamentale în contextul unei pandemii. (Desigur, astfel de restricții nu ar putea fi impuse decât prin lege). Or, în ipoteza de față, criteriul de discriminare ține de

dovada vaccinării, iar, în legătură cu vaccinul împotriva virusului SARS-Cov-2, nu există în prezent dovezi științifice incontestabile în legătură cu aspecte esențiale precum (a) posibilitatea ca și persoanele vaccinate să fie transmițătoare ale virusului, (b) durata imunizării oferite de vaccin, (c) efectele secundare ale vaccinului, (d) pentru unele vaccinuri, siguranța și eficacitatea tehnologiei utilizate, care nu a mai fost folosită anterior la producerea de vaccinuri umane etc. Potrivit informațiilor publice, unele furnizate chiar de către producători, studiile clinice cu privire la vaccinurile existente nu sunt încă finalizate, nici în ceea ce privește efectele terapeutice și preventive, nici cu privire la efectele adverse, ceea ce se poate explica, având în vedere perioada fără precedent de scurtă în care acestea au fost dezvoltate. În aceste condiții, justificarea obiectivă a unei discriminări este greu de identificat.

În ceea ce privește prelucrarea, cel puțin prin consultare, a datelor privind starea de sănătate a clienților este de reținut și art. 4 alin. (4) din Anexa 2 (măsurile pentru asigurarea rezilienței comunităților) la HG nr. 826/2021, potrivit căruia persoanele fizice (adică persoanele vizate în sensul Regulamentului general privind protecția datelor) sunt obligate să facă dovada situației privind faptul de a fi vaccinat împotriva virusului SARS -CoV-2, rezultatul negativ al unui test PCR sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid, prin prezentarea documentelor pe suport hârtie sau format electronic, dispoziție ce pune în lumină consultarea de informații medicale, adică prelucrarea de date sensibile cu caracter personal.

În plus, indiferent de rangul actului normativ, „exercitarea obligației pozitive a statului de a crea condițiile optime asigurării sănătății publice trebuie realizată cu respectarea garanțiilor asociate dreptului la viață intimă, familială și privată (...)” întrucât „dacă statul se manifestă activ, în sensul că își exercită marja sa de apreciere în cadrul obligației sale pozitive de a apăra dreptul la ocrotirea sănătății, acesta trebuie să se manifeste, de asemenea, activ în cadrul obligațiilor pozitive care îi incumbă prin raportare la dreptul la viața intimă, familială și privată” (Decizia Curții Constituționale nr. 498 din 17 iulie 2018 parag. 41), obligație pe care nu și-a îndeplinit-o cu privire la prelucrarea de date care face obiectul prezentei acțiuni.

5. Observăm în continuare că insistența menținerii stării de alertă în condițiile în care nu mai există pericol real de epidemie, au ca scop și ascunderea neclarităților privind achizițiile publice prin atribuire directă fără licitații de bunuri și servicii, sesizate deja de Curtea de Conturi a României, care prin Raportul din august 2020.

Cu privire la interesul personal privind anularea măsurilor arătăm că în situația de față, interesul public se împletește cu cel personal, fiind evident că toate măsurile se resfrâng

asupra persoanei fiecăruia, spre exemplu nu am putut participa la finala campionatului de baschet UBT Cluj – Oradea și la Turneul WTA de la Winners Club Cluj 1–8 august.

6. Cu privire la măsurile subsidiare solicitate observăm că de la începutul stării de alertă Guvernul ignoră consecvent, că aceasta se poate dispune și parțial.

Astfel – în județul Cluj cu cea mai mare rată de vaccinare de 43% - iar rata de infectări de 0,05 la 1000 de locuitori! – astfel că pentru Cluj – menținerea stării de alertă este complet de neînțeles și se încadrează într-o acțiune de exces de putere din partea Guvernului –

Pentru relevarea interesului personal observăm că toate măsurile restrictive se răsfrâng individual asupra noastră – fiind „condiționați” de exercitarea unor drepturi de măsuri discriminatorii!

spre exemplu la 1–8 august va avea loc turneul WTA – la Winners Club Cluj – unde accesul este permis doar persoanelor vaccinate, nici măcar cu test sau dovadă anticorpi!!

În consecință chiar în posesia unui test nu pot participa la eveniment (a se vedea și art. 1 alin. 2 lit. e) VI. din OUG 137/2000).

Observăm că Consiliului Legislativ au sesizat **conditionarea participării la anumite evenimente** sportive sau culturale, a accesului în restaurante sau cafenele din interiorul clădirilor, precum și în spații închise, în domeniul sălilor de sport și/sau fitness **ori a altor activități prevăzute în anexa nr.3, de îndeplinirea anumitor cerințe privind starea de sănătate sau de prezentarea dovezii vaccinării ori testării.** **Instituirea unei astfel de soluții legislative, care nu este limitată doar la desfășurarea unor evenimente pilot/test, este susceptibilă de a încălca principiul egalității în drepturi, consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.**

Precizăm că **principiul egalității în fața legii și interzicerea discriminării** sunt consacrate și de **art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului** precum și de **art.20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.**

Situația epidemiologică la zi nu justifică menținerea stării de alertă.

7. Daune morale:

Observăm că însăși împrejurarea reținută de Hot. CCR 392/2021 privind lipsa unei căi eficiente de atac împotriva actului administrativ care restrânge drepturi dă dreptul la daune morale, având în vedere că anularea actului nu produce efecte în sensul reîntregirii exercitării unor drepturi în timp util.

Astfel, pierderea participării la unele evenimente unice creează frustrare, incalcă demnitatea umană și creează disconfort psihic.

În drept, îmi întemeiez prezenta cerere pe dispozițiile art. 6 și art. 13 CEDO, art. 47 și 52 din Carta Drepturilor fundamentale a UE, art. 72 din Legea nr. 55/2020, Legea nr. 554/2004, art. 997-1001 Cod Procedură Civilă, art. 3 -6 Cod Procedură Civilă, art.21, art. 52 alin. (1) și art. 126 alin. (6) din Constituție, precum și celelalte prevederi legale invocate în prezenta cerere.

În probațiune, invocăm proba cu înscrisuri și orice alte probe a căror necesitate va reieși din dezbateri.

Totodată, în temeiul art. 13 alin (1) din Legea nr. 554/2004, solicit instanței să îi pună în vedere pârâtului Guvernul României, ca odată cu întâmpinarea, să depună la dosarul cauzei actul atacat împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui.

Trimis prin e-mail
la data de

av. KAPCZA MIKOLT KRISZTINA

MARIN GABRIEL prin av. KAPCZA MIKOLT KRISZTINA